

Посланица Јеврејима

Христос је узвишенији од анђела

¹ Бог је много пута и на много начина говорио нашим прецима преко пророка,

² али у ове последње дане проговорио нам је преко Сина, кога је одредио за власника свега, чијим посредством је и свет створио.

³ Он је одсјај Божије славе, и верни одраз његовога бића, он који све одржава силом своје речи. Па пошто изврши очишћење греха, седе у небу с десне стране Бога величанственога.

⁴ Тако постаде толико моћнији од анђела, колико му Бог даде име узвишеније од њиховог.

⁵ Зар је коме од анђела икад рекао:

„Ти си Син мој,

данас си се мени родио“,

и поново:

„Ја ћу му бити Отац,

а он ће ми бити Син“?

⁶ А затим, кад је слао Прворођенца на свет, рече:

„Нека му се поклоне сви анђели Божији.“

⁷ За анђеле, пак, каже:

„Он своје анђеле чини ветровима*,

и своје слуге огњеним пламеновима.“

⁸ А за Сина каже:

„Твој је престо, Боже, у веке векова!

Жезло је правде жезло твога царства.

⁹ Волиш правду, а мрзиш неправду.

Зато те је Бог, твој Бог,

помазао уљем радости,

више него твоје другове.“

* **1:7** Ветровима или духовима.

¹⁰ Такође *каже*:

„Ти си, Господе, у почетку утемељио земљу,
и небеса су дело твојих руку.

¹¹ Она ће пропасти, али ти ћеш остати,
и све ће се исхабати као изношена одећа.

¹² Сложићеш их као огртач,
измениће се као одећа.

А ти си увек исти,
веку твоје *нигде* краја нема.“

¹³ И коме је од анђела икад рекао:
„Седи мени с моје десне стране,
док душмане не положим твоје,
за твоје ноге постоље да буду“?

¹⁴ Нису ли сви *анђели* – духови послати од Бога да
служе онима који треба да приме у посед спасење?

2

Велико спасење

¹ Утолико ревностије треба да пазимо на оно што
смо чули, да не залутамо.

² Јер ако се порука која је дата посредством анђела
показала поузданом, те ако су они који је нису
слагали примили заслужену казну за сваки преступ
и сваку непослушност,

³ како ћемо избећи казну ми ако занемаримо
толико спасење? Господ је први проповедао то
спасење, а нама су га потврдили они који су га
слушали.

⁴ Бог га је потврдио знацима и чудима и деловањем
различитих сила, те раздељивањем Духа Светога по
својој вољи.

⁵ Бог, наиме, није анђелима покорио будући свет о
коме говоримо.

⁶ Неко је изјавио негде у *Писму*:
„Шта је човек да га се сећаш,

шта ли син човечији да бринеш за њега?

⁷ Ти си га мало мањим од анђела учинио,
славом и чашћу њега си овенчао,

⁸ њему под ноге све си покорио.“

А то да му је све покорено, значи да није остало ништа што би му се супротстављало. Ипак, сада још увек не видимо да му је све покорено,

⁹ али зато видимо Исуса, који је за кратко био учињен мањим од анђела, овенчаног славом и чашћу због смрти коју је претрпео, како би Божијом милошћу искусио смрт за све.

¹⁰ Јер, приличило је Богу, посредством кога и ради кога све постоји, да патњама учини савршеним зачетника њиховог спасења, како би многу децу увео у славу.

¹¹ Наиме, и Исус који чини људе светима, и они које он чини светима, сви имају истог Оца. Зато се не стиди да их назове браћом

¹² кад каже:

„Навестићу твоје име браћи својој,
хвалићу те усред збора.“

¹³ И поново:

„Ја ћу се поуздати у њега.“

И још:

„Ево мене и деце коју ми је дао Бог.“

¹⁴ А пошто деца деле заједничку крв и тело, тако је и он постао као они, да смрћу уништи онога који има власт над смрћу, то јест ђавола,

¹⁵ те да избави оне који целог свог живота робују страху од смрти.

¹⁶ Јер, јасно је да он није дошао да помогне анђелима, него Аврахамовом потомству.

¹⁷ Требало је, наиме, да у свему постане сличан својој браћи, да би био милосрдни и верни

Првосвештеник који служи пред Богом за њих, како би окајао грехе народа.

¹⁸ Па пошто је и сам прошао кроз искушење док је патио, у стању је да помогне онима који пролазе кроз искушење.

Исус је узвишенији од Мојсија

3

¹ Стога, света браћо, који сте судеоници у небеском позиву, обратите пажњу на Исуса, Апостола и Првосвештеника вере коју исповедамо.

² Он је био веран Богу који га је поставио у службу, као што је и Мојсије био веран Богу који га је поставио над целим домом својим.

³ Ипак, Исус заслужује већу част него Мојсије, као што и градитељ заслужује већу част од куће коју је саградио.

⁴ Наиме, свака кућа има градитеља, али Бог је све саградио.

⁵ Мојсије је био веран у *Божијем* дому као слуга, да би сведочио о стварима које ће се тек објавити.

⁶ Али Христос има управу над домом *Божијим* у својству Сина. А његов дом смо ми, ако смело одржимо поуздање у наду којом се поносимо.

⁷ Зато, као што Дух Свети каже:
„Данас, кад глас његов чујете,

⁸ тврда срца не будите,
као кад се дигла буна,
у пустињи у дан кушања.

⁹ Оци ваши мене су кушали и изазивали,
иако су дела моја гледали четрдесет лета.

¹⁰ Тада планух гневом на онај нараштај
и рекох: 'Верности нема у њима никакве,
путеве моје они не познају.'

11 У гневу сам се тада заклео:

’Неће они ући у мој починак.’“

12 Браћо, пазите да коме од вас срце не постане зло и неверно, па да се окрене од живог Бога.

13 Зато бодрите један другог свакога дана, док год се каже „данас“, да кога од вас не заведе грех, те му отврдне срце.

14 Ми смо, наиме, судеоници Христови, само ако до краја чврсто одржимо оно првобитно поуздање у Бога.

15 Као што Писмо каже:
„Данас, кад глас његов чујете,
тврда срца не будите,
као кад се дигла буна.“

16 Ко су ти што су чули Божији глас, а ипак се побунили? Нису ли то сви они које је Мојсије извео из Египта?

17 И на кога ли се гневдио, ако не на оне који су сагрешили, чија су тела попадала по пустињи?

18 Коме другом се заклео да неће ући у починак, ако не онима који су били непокорни?

19 Тако видимо да нису могли да уђу у починак због своје невере.

4

1 Пазимо, дакле, да се, док још траје обећање о уласку у његов починак, не нађе да га је неко од вас пропустио.

2 Наиме, и нама је објављена Радосна вест као и њима, али њима порука није била на корист, јер нису вером били здружени са онима који су је послушали.

3 У починак, наиме, улазимо ми који смо поверовали, као што је Бог рекао:

„У гневу сам се тада заклео:

’Неће они ући у мој починак.’“

Бог је ово изрекао, иако су његова дела била довршена још од постанка света.

⁴ Јер, негде је речено о седмом дану овако: „И почину Бог у седми дан од свих својих дела.“

⁵ А овде је опет речено: „Неће они ући у мој починак.“

⁶ А пошто остаје да неки уђу у починак, и пошто они који су први чули Радосну вест нису ушли због своје непокорности,

⁷ Бог опет одређује један дан, једно „данас“, када након много времена говори преко Давида, као што је речено:

„Данас, кад глас његов чујете,
тврда срца не будите.“

⁸ Јер, да их је Исус Навин довео до починка, не би Бог након тога говорио о једном другом дану.

⁹ Према томе, суботњи починак остаје Божијем народу.

¹⁰ Наиме, ко уђе у Божију починак, починуо је од својих дела, као што је Бог починуо од својих.

¹¹ Стога, не штедимо труда да уђемо у тај починак да не би ко пао као они због непокорности.

¹² Јер је реч Божија жива и делотворна, оштрија од сваког мача с две оштрице. Она дубоко засеца, те сеже до споја душе и тела, зглобова и мождине, па суди мислима и намерама срца.

¹³ Нема, наиме, створења које се може сакрити од Бога. Све је откривено и јасно ономе коме морамо положити рачун.

Христос – наш Првосвештеник

¹⁴ Будући да имамо великог Првосвештеника који је узишао на небеса, Исуса, Сина Божијег, држимо се чврсто онога што исповедамо.

¹⁵ Јер, ми имамо Првосвештеника који је у стању да саосећа са нашим слабостима, будући да је прошао кроз сва искушења као и ми, али није сагрешио.

¹⁶ Стога, приступајмо с поуздањем престолу милостивога Бога да примимо милосрђе и нађемо милост у час кад нам затреба помоћ.

5

¹ Јер сваки Првосвештеник који се бира између људи, поставља се да заступа људе пред Богом, да приноси дарове и жртве за грехе.

² Он може да буде обзиран према онима који су у незнању и заблуди, зато што је и сам подложен слабостима.

³ Због тога он мора да приноси жртве за грехе како за народ, тако и за себе.

⁴ Ту част нико не може да присвоји за себе, него га Бог позива у ту службу, као што је то био случај са Ароном.

⁵ Тако ни Христос није сам себи дао част да буде Првосвештеник, већ га је поставио онај који му је рекао:

„Ти си Син мој,
данас си се мени родио.“

⁶ Тако и на другом месту каже:

„Ти си довека свештеник
по реду Мелхиседековом.“

⁷ Он је за време свог земаљског живота уз гласни вапај и сузе, принео молитве и прошње Богу који га је могао спасти од смрти. И пошто је био покоран, Бог га је услишио.

⁸ Иако је био Син, кроз патње се научио да буде послушан.

⁹ Па постигавши савршенство, постао је зачетник вечног спасења свима који су му послушни,

¹⁰ те га Бог прогласи Првосвештеником по реду Мелхиседековом.

Укор примаоцима поруке

¹¹ Има још много тешко објашњивих ствари о којима треба да говоримо, али сте постали лењи да слушате.

¹² И уместо да сте до сада већ учитељи, поново вас треба поучавати основама Божије поруке. Још увек вам је потребно млеко, а не чврста храна!

¹³ Свако, наиме, ко се храни млеком, не сналази се добро у учењу о праведности, јер је дете.

¹⁴ Чврста храна је за оне зреле, чија су чула навиком извежбана да разликују зло и добро.

6

¹ Зато оставимо за сада почетно учење о Христу и окренимо се зрелијем учењу, не враћајући се на основе: покајање од мртвих дела, вера у Бога,

² учење о крштењима, полагање руку, васкрсење из мртвих и вечни суд.

³ И о томе ћемо говорити ако да Бог.

⁴ Има, наиме, оних који су једном били просветљени. Али иако су искусили небески дар примивши Духа Светог,

⁵ иако су искусили да је реч Божија добра, иако су искусили силе будућег света,

⁶ ипак су напустили веру. Такве је немогуће поново довести до покајања, јер они тиме изнова разапињу Сина Божијег и јавно га изврћу руглу.

⁷ Земља, наиме, која упија воду од честих киша које падају на њу и рађа род који је на корист онима за које се обрађује, прима благослов од Бога.

⁸ А земља која рађа трње и коров ништа не вреди. Таква се ближи проклетству и завршава у огњу.

⁹ Ипак, вољени, премда говоримо овако, уверени смо да ствари стоје боље у вашем случају, и да вам предстоји спасење.

¹⁰ Јер Бог није неправедан; он неће заборавити ваше дело и љубав коју сте показали у његово име, служећи верујућима, као што им још увек служите.

¹¹ Желимо, наиме, да свако од вас покаже ревност до краја да би се испунило оно чему се надате.

¹² Тако нећете постати лењи, него ћете следити пример оних који кроз веру и стрпљивост примају у посед оно што је Бог обећао.

Поузданост Божијег обећања

¹³ Када је Бог дао обећање Аврахаму, дао га је уз заклетву. Но, пошто није имао ни у кога већег да се закуне, заклео се самим собом,

¹⁴ рекавши: „Обилно ћу те благословити и силно те умножити.“

¹⁵ Аврахам је био стрпљив, и тако примио оно што му је Бог обећао.

¹⁶ Јер људи се заклињу оним што је веће, па заклетвом потврђују оно што тврде и тако окончавају расправу.

¹⁷ Тако је и Бог, желећи да у већој мери покаже примаоцима обећања непроменљивост своје одлуке, потврдио обећање заклетвом.

¹⁸ То је учинио да бисмо посредством ових двају непроменљивих чињеница, у којима се Бог не може преварити, имали силну утеху ми који смо нашли уточиште, те да бисмо се чврсто држали наде која је пред нама.

¹⁹ Ову наду имамо као чврсто и поуздано сидро душе. Она нас води иза храмске завесе,

²⁰ где је Исус ушао да нас заступа поставши вечни Првосвештеник по реду Мелхиседековом.

7

Христос је Првосвештеник по Мелхиседековом реду

¹ Наиме, овај Мелхиседек, салимски цар, био је свештеник Бога Свевишњег. Он је изашао у сусрет Аврахаму који се враћао након своје победе над краљевима, и благословио га,

² а Аврахам му је дао десетак од свега. (*Мелхиседек у преводу значи прво „цар праведности“, а цар Салима значи „цар мира“.*)

³ О његовом оцу и његовој мајци, као и о његовим прецима, не зна се ништа. Такође се не зна ни кад се родио ни кад је умро, али пошто је сличан Сину Божијем, остаје заувек свештеник.

⁴ Погледајте само колико је велики онај коме је наш родоначелник, Аврахам, дао десетак од најбољег плена.

⁵ Додуше, Закон налаже да и Левијеви потомци који обављају свештеничку службу узимају десетак од народа, то јест, од своје браће, иако и они воде порекло од Аврахама.

⁶ Мелхиседек није био Левијев потомак, али је добио десетак од Аврахама и затим га благословио, њега коме су дата обећања.

⁷ Неоспорно је да већи благосиља мањег.

⁸ У првом случају, десетак добијају свештеници који су смртни људи, а у другом Мелхиседек за кога се тврди да је жив.

⁹ И могло би се рећи да је Левије, који иначе узима десетак, у ствари дао десетак преко Аврахама,

¹⁰ зато што је још увек био у телу свога праоца када му је Мелхиседек изашао у сусрет.

¹¹ Ако је, дакле, савршенство постигнуто посредством левитског свештенства, будући да је народ под њим добио Закон, зар би још

постојала потреба да се појави свештеник по реду Мелхиседековом, уместо по реду који се назива по Арону?

¹² Наиме, где се мења свештенство, тамо се мења и Закон.

¹³ А Исус, за кога је ово речено, припада другом племену – од кога нико није служио код жртвеника.

¹⁴ Јасно је, наиме, да наш Господ потиче из Јудиног племена о коме Мојсије није ништа рекао када је говорио о свештенству.

¹⁵ Ово постаје још очигледније појавом другог свештеника који је сличан Мелхиседеку.

¹⁶ Он је постао свештеник не на основу одредбе која се темељи на закону природног наслеђа, већ на сили неуништивог живота.

¹⁷ Јер Писмо сведочи о њему:

„Ти си довека свештеник
по реду Мелхиседековом.“

¹⁸ Укинута је, наиме, стара заповест јер је била слаба и бескорисна.

¹⁹ А пошто Закон није ништа усавршио, уведена је боља нада којом приступамо Богу.

²⁰ Ово је Бог потврдио уз заклетву, док свештеници улазе у службу без заклетве.

²¹ Али он је постао свештеник уз заклетву Бога који му је рекао:

„Господ је дао заклетву
и неће је повући:

’Ти си довека свештеник.’“

²² Самим тим је и Исус постао јамац бољег савеза.

²³ Уз то, многи су престали да буду свештеници, јер их је смрт прекинула у служби.

²⁴ Али пошто Христос остаје довека, његово свештенство никада не пролази.

²⁵ Он може у потпуности да спасе оне који његовим посредством приступају Богу, јер заувек живи да их заступа *пред Богом*.

²⁶ Јер овакав нам је Првосвештеник и био потребан – свет, безазлен, неокаљан, одељен од грешника, и узвишенији од небеса.

²⁷ Он не мора као Првосвештеници да приноси жртве за грехе сваки дан, прво за себе, а онда за народ. Ово је учинио једном за свагда приневши себе на жртву.

²⁸ Закон, наиме, поставља за Првосвештенике људе који су склони слабостима, а реч заклетве, која је дошла после Закона, поставља Сина који је заувек учињен савршеним.

Нови савез надвисује Стари савез

8

¹ Главно у овом излагању јесте: имамо Првосвештеника који је сео с десне стране престола Божијег величанства на небесима.

² Он је службеник Светиње и правог Шатора који је поставио Господ, а не човек.

³ А пошто се сваки Првосвештеник поставља да приноси дарове и жртве, било је неопходно да и овај Првосвештеник има шта да принесе.

⁴ Заиста, да је на земљи, он не би ни био свештеник, зато што има свештеника који по Закону приносе дарове.

⁵ Они служе у светињи која је тек слика и сенка небеске *Светиње*. Јер када је Шатор требало подигнути, Мојсије је добио строга упутства. Бог му је рекао: „Гледај да све направиш према нацрту који ти је показан на гори.“

⁶ А сада је Христос добио узвишенију службу од њихове, пошто је и савез, чији је он посредник, бољи, будући да је утемељен на бољим обећањима.

⁷ Да је, наиме, први савез био непрекоран, не би било потребно тражити други.

⁸ Јер Бог, корећи свој народ, каже:
„Ево долазе дани – говори Господ –
када ћу склопити нови савез
с народом израиљским
и с народом Јудиним.

⁹ То неће бити као кад сам
склопио савез са њиховим оцима,
онога дана кад сам их узео за руку
и извео из Египта.

Али пошто нису били верни моме савезу,
ни ја се нисам обазирао на њих – говори Господ.

¹⁰ Ово је савез који ћу склопити
с народом израиљским након тих дана, говори
Господ:

ставићу своје законе у њихов разум,
и уписаћу их у њихова срца.

Ја ћу бити њихов Бог,
а они ће бити мој народ.

¹¹ Тада нико неће поучавати свога суграђанина
или брата говорећи: 'Упознај Господа',
јер ће ме познавати сви од малог до великог.

¹² Јер смиловаћу се над њиховим неправдама,
и нећу се више сећати њихових греха.“

¹³ Говорећи о новом савезу, Бог је прогласио први
савез застарелим. А оно што застарева, на путу је да
ишчезне.

9

Неделотворност старог богослужења

¹ Први *савез* је такође имао праведне захтеве за богослужење и саграђену богомољу.

² Шатор је био уређен тако да је у првом делу стајао свећњак, сто и жртвени хлебови. Тај део се зове „Светиња“.

³ Други део Шатора, иза завесе, зове се „Светиња над светињама“.

⁴ Ту је стајао кадиони жртвеник од злата и Ковчег савеза, сав опточен златом. У њему је била златна посуда са маном и Аронов штап који је био процветао, и плоче савеза.

⁵ Над *Ковчегом* су стајали херувими славе, наткриљујући поклопац. О овоме нећемо сада подробно говорити.

⁶ Пошто је ово уређено овако, свештеници стално улазе у први део Шатора да врше богослужење.

⁷ У други део *Шатора* улази само Првосвештеник, и то једном годишње, с крвљу жртве коју приноси за себе и за грехе народа учињене у незнању.

⁸ Тиме Свети Дух показује да пут у Светињу над светињама још није отворен, будући да први Шатор још постоји.

⁹ Ово на сликовит начин говори о садашњем времену, зато што жртвени дарови и жртве које се приносе, не могу савршено очистити савест онога који служи Богу,

¹⁰ пошто се тичу само телесних праведних захтева, јела, пића, и разних обредних прања, која трају само до времена када ће Бог успоставити бољи поредак.

¹¹ А Христос је дошао као Првосвештеник са добрима, те ушао кроз бољи и савршенији Шатор који није саграђен људском руком, то јест, од творевине.

¹² Када је, пак, ушао у Светињу над светињама, он није принео крв јарчева и телади, *већ себе*, проливши

сопствену крв, и тако постигао вечно откупљење.

13 Јер, ако крв јарчева и бикова и пепео јунице, којим се шкропе они који су обредно нечисти, посвећује ради телесне чистоће,

14 колико ће више крв Христова, који је посредством вечног Духа принео себе непорочног Богу, очистити нашу савест од мртвих дела, да служимо живоме Богу?

15 Он је посредник Новог савеза да би они који су позвани примили обећање вечног поседа, пошто је поднео смрт ради откупљења од престапа учињених у првом савезу.

16 Наиме, при отварању тестамент^{*}, треба најпре да се потврди да је онај који га је саставио мртав,

17 будући да тестамент постаје важећи тек по завештаваоачевој смрти. Све док је завештавалац жив, тестамент не важи.

18 Зато је и први савез постао пуноважан проливањем крви жртве.

19 Наиме, кад је Мојсије изговорио све заповести целом народу у складу са Законом, узео је крв телади и јараца с водом, скерлетном вуном и исопом, те пошкропио књигу и сав народ.

20 Онда је рекао: „Ово је крв савеза који вам је Бог одредио.“

21 Крвљу је такође пошкропио Шатор и све богослужбене посуде.

22 Уистину, по Закону се скоро све чисти крвљу, то јест, без проливања крви нема опроштења.

Христова крв уклања грехе

23 Потребно је, дакле, да се предмети који су начињени по узору на небеске ствари очисте на овај

^{*} **9:16** У Новом завету се иста реч употребљава за *завет*, или *савез*, и за *тестамент*.

начин, али небеске ствари захтевају боље жртве од ових.

²⁴ Јер, Христос није ушао у рукотворену Светињу, која је тек представа праве *Светиње*, него у сâмо небо, да се сад појави пред Богом за нас.

²⁵ Првосвештеник сваке године улази у светињу и приноси животињску крв. А Христос није ушао тамо да принесе себе више пута,

²⁶ јер би у том случају морао више пута од постанка света да претрпи патњу. Он се појавио сада, на свршетку векова, да својом жртвом уклони грехе једном за свагда.

²⁷ Људима је одређено да једном умру, и да затим изађу на *Божји* суд.

²⁸ Исто тако ће се и Христос, пошто је једном принет да понесе грехе многих, појавити по други пут али не због греха, него да донесе спасење онима који га жељно ишчекују.

10

¹ Наиме, пошто је Закон тек сенка будућих добара, а не и сам облик ствари, он не може једним те истим жртвама, које се сваке године изнова приносе, усавршити оне који приступају Богу.

² Ако, дакле, они који су једном очишћени од греха не би више имали осећање кривице за грех, онда се жртве не би више приносиле.

³ Овако, жртве сваке године подсећају на грехе,

⁴ зато што крв бикова и јараца не може да уклони грехе.

⁵ Зато улазећи у свет, Христос говори:

„Жртве и приносе ниси пожелео,
али си ми *зато* тело приприавио;

⁶ у жртвама свеспалницама
и *жртвама* за грех ниси уживао.

⁷ Тада рекох: 'Ево, долазим,
да извршим вољу твоју, Боже,
јер је тако написано за мене у свитку."

⁸ Горе каже: „Жртве и приносе ниси пожелео, нити си у свеспалницама и жртвама за грех уживао“ (ово је рекао иако се жртве приносе по Закону).

⁹ Онда наставља: „Ево, долазим да извршим твоју вољу.“ Тиме укида прво да би увео друго.

¹⁰ А ми смо посвећени тако што је Исус Христос принео своје тело једном за свагда.

¹¹ Сваки свештеник, додуше, свакодневно врши своју службу приносећи увек изнова исте жртве, које никада не могу потпуно уклонити грехе.

¹² А Христос је једном принео себе за грехе и заувек сео с десне стране Богу.

¹³ Он тамо чека све док његови непријатељи не буду постављени за постоље његових ногу.

¹⁴ Јер, он је једном жртвом заувек довео до савршенства оне који су посвећени.

¹⁵ А и Свети Дух нам сведочи о томе пошто је рекао:

¹⁶ „Ово је савез који ћу склопити са њима,
након тих дана, говори Господ:

ставићу своје законе у њихова срца,
и уписаћу их у њихов ум,

¹⁷ и нећу се више сећати њихових греха и безакоња.“

¹⁸ А кад су греси опроштени, жртве се више не приносе.

Надмоћност вере

Подстицање на истрајност

¹⁹ Према томе, браћо, имамо пуну слободу да уђемо у Светињу над светињама по крви Исуса,

²⁰ који нам је отворио нови и живи пут кроз завесу, то јест, кроз своје тело.

²¹ И будући да имамо великог Свештеника који служи над домом Божијим,

²² приступајмо Богу с искреним срцем и с вером пуном поуздања, пошто су нам срца очишћена од зле савести, а тела опрана чистом водом.

²³ Стога се чврсто држимо наде коју исповедамо, јер је веран онај који је обећао.

²⁴ Усредсредимо се на то да подстичемо један другог на љубав и добра дела.

²⁵ Не напуштајмо своју заједницу, као што неки обичавају, него охрабрујмо једни друге, тим пре што и сами видите да се приближава дан Господњи.

²⁶ Наиме, ако својевољно грешимо и након што смо примили знање о истини, нема те жртве која ће уклонити грехе.

²⁷ За такве остаје само страшно ишчекивање Суда и јаросни огањ који ће прождрети противнике.

²⁸ Јер, кад неко преступи Мојсијев Закон, без милости умире на основу сведочења два или три сведока.

²⁹ А замислите само колико ће строжу казну примити онај који презре Сина Божијег и сматра нечистом крв савеза којом је посвећен, те увреди Духа милости?

³⁰ Ми, наиме, познајемо онога који је рекао: „Моја је освета, ја ћу узвратити“ и: „Господ ће судити своме народу.“

³¹ Страшно је пасти у руке живог Бога!

³² Сећајте се прошлих дана, када сте, тек просветљени, постојано поднели многе невоље и патње.

³³ С једне стране сте били јавно изложени вређању и невољама, с друге сте се и сами придружили онима с којима се тако поступало.

³⁴ Ви сте, наиме, учествовали у патњама оних који су утамничени, и с радошћу прихватили када су вам отимали имовину, знајући да имате бољу и трајнију имовину.

³⁵ Зато не губите своје поуздање које доноси велику награду.

³⁶ Вама је, наиме, потребна истрајност да чините Божију вољу како бисте могли да примите оно што је Бог обећао.

³⁷ „Јер још мало, врло мало,
па ће доћи онај који долази,
и неће закаснити.

³⁸ А мој праведник ће живети од вере,
а ако ли одступи,
моја душа неће уживати у њему.“

³⁹ А ми нисмо они који одступају на сопствену пропаст, него они који верују да сачувају своју душу.

11

¹ А вера је остварење онога чему се надамо, доказ о стварности коју не видимо.

² По њој су, наиме, наши преци добили признање.

³ На основу вере схватамо да је свет уређен Божијом речју, и то тако да је видљиво постало од невидљивог.

⁴ На основу своје вере је Авељ принео угоднију жртву Богу него Кајин, па је добио признање да је праведан, јер је Бог прихватио његову жртву. По својој вери он још увек говори, иако је мртав.

⁵ На основу своје вере је Енох био вазнет, тако да није искусио смрт. Њега нису нашли, јер га је Бог узео. А пре него што је био вазнет, дано му је признање да је угодни Богу.

⁶ Наиме, без вере је немогуће угодити Богу, јер онај који приступа Богу треба да верује да он постоји и да награђује онога који га тражи.

⁷ На основу своје вере је Ноје био упућен у још невиђене ствари, па је са страхопоштовањем саградио пловило да спасе своје укућане. Својом вером је осудио свет на пропаст, те је тако примио од Бога праведност која се заснива на вери.

⁸ На основу своје вере је Аврахам послушао Бога који га је позвао да оде у крај који је требало да прими у посед. Отишао је иако није знао куда да иде.

⁹ Вером се настанио као странац у обећаној земљи и живео под шатором у туђини. Тако су живели и Исак и Јаков, наследници истог обећања.

¹⁰ Аврахам је, наиме, очекивао град који има чврсте темеље, чији је градитељ и творац Бог.

¹¹ На основу своје вере је Сара, нероткиња, добила моћ да ствара потомство, иако више није била у добу за рађање, јер је сматрала верним Бога који јој је дао обећање.

¹² Тако се од једнога, скоро мртвог човека, изродило *потомство*, „бројно као звезде на небу и неизмерно као песак на морској обали.“

¹³ Сви су они умрли с вером, не примивши ствари које је Бог био обећао. Они су их издалека назрели и поздравили их, те признали да су странци и дошљаци на земљи.

¹⁴ Наиме, они који тако говоре показују да траже праву домовину.

¹⁵ Уистину, да су мислили на земљу из које су изашли, они би нашли прилику да се тамо и врате.

¹⁶ Али они сада чезну за бољом *домовином*, то јест, оном небеском. Зато се Бог не стиди да се назове њиховим Богом, јер је он приправио град за њих.

¹⁷ На основу своје вере је Аврахам, када га је Бог ставио на кушњу, принео Исака *на жртву*. Аврахам је принео свога јединца, иако је прихватио обећања за њега

18 Бог је, наиме рекао: „Преко Исака ће се твоје потомство наставити.“

19 Он је био уверен да је Бог у стању да подигне Исака из мртвих, и такорећи, добио га је натраг.

20 На основу своје вере је Исак благословио Јакова и Исава у погледу будућности.

21 На основу своје вере је Јаков, на самрти, благословио оба сина Јосифова, па се, ослоњен на свој штап, дубоко наклонио.

22 На основу своје вере је Јосиф, на самрти, напоменуо о изласку Израиљаца из *Египта* и заповедио да се том приликом понесу његове кости.

23 На основу вере својих родитеља је Мојсије био сакривен три месеца. Видели су, наиме, да је дете лепо, па се нису плашили цареве заповеди.

24 На основу своје вере је Мојсије, када је одрастао, одбио да се назове „сином фараонове ћерке“.

25 Радије је изабрао да се злупати са Божијим народом, него да за кратко ужива у греху.

26 Злопаћење ради Христа сматрао је већим богатством од свег египатског блага, јер је очекивао награду.

27 На основу своје вере је одбацио Египат и није се уплашио царевог гнева, јер се држао Невидљивога, као да га види.

28 На основу своје вере је прославио Пасху, и уредио да се довраци попрскају крвљу, да се Погубитељ не би дотакао прворођенаца.

29 На основу своје вере је прошао кроз Црвено море као по сувој земљи. Кад су Египћани покушали исто, подавили су се.

30 На основу вере Израиљаца пали су зидови Јерихона, пошто су ови седам дана обилазили око њих.

³¹ На основу своје вере је Рахава, блудница, примила уходе с миром, па није погинула са онима који су били непослушни Богу.

³² И шта још да кажем? Понестало би ми времена када бих почео да говорим о Гедонеу, Вараку, Самсону, Јефтају, Давиду, Самуилу и пророцима.

³³ Они су вером победили царства, постигли правду, добили што је Бог обећао и затворили уста лавовима.

³⁴ Они су угасили разбуктали огањ, избегли оштрици мача, добили снагу у слабости, постали јаки у боју, туђинске војске натерали у бег,

³⁵ а жене су добиле натраг своју родбину из мртвих. Други су, иако мучени, одбили да буду ослобођени, да би добили боље васкрсење.

³⁶ Други су, опет, доживели поруге и батине, а уз то и окове и тамницу.

³⁷ Неки су били каменовани, престругани, убијени мачем, потуцали се обучени у овчији кожух и козју кожу, оскудевали, трпели, злоупатили се.

³⁸ Они којих свет није био достојан, тумарали су пустињама и горама, и крили се по пећинама и јамама у земљи.

³⁹ Ипак, сви они, који су због своје вере нашли признање у *Светом писму*, нису примили оно *што је Бог обећао*.

⁴⁰ То је због тога што је Бог предвидео за нас нешто боље, а то је да они, заједно са нама, дођу до савршенства.

12

¹ Будући да смо окружени толиким облаком сведока, одбацимо сваки терет и грех који нас спутава, те постојано трчимо трку која нам предстоји.

² Уприте поглед на Исуса, зачетника и довршитеља *наше вере!* Он је због радости, која му је следовала, презрео срамоту и поднео патње на крсту, те сео с десне стране Божијег престола.

³ Промислите само колико је непријатељство он поднео од стране грешника, да ви не будете обесхрабрани и да не клонете.

⁴ Још се нисте успротивили до крви у борби против греха.

⁵ А заборавили сте и охрабрење које вам је упућено као деци:

„Сине мој, не узимај олако Господњи одгој,
и не клони када те он кори,

⁶ јер Господ кори оног кога воли,
и туче сваког кога прихвата за сина.“

⁷ Поднесите стога *Божији* одгој, јер Бог поступа с вама као са својом децом. Какво је, наиме, то дете које отац не одгаја?

⁸ А ако вас не одгаја, као што се сва деца одгајају, онда сте копилад, а не *његова* деца.

⁹ Дакле, ако смо поштовали своје очеве по телу, који су нас одгајали уз кажњавање, нећемо ли се много више покоравати нашем духовном Оцу да бисмо живели?

¹⁰ Наши очеви су нас за кратко време одгајали како им се свидело, а Бог нас одгаја на добро, да учествујемо у *његовој* светости.

¹¹ Ипак, чини се да свака васпитна мера у овом тренутку доноси више жалости него радости, али касније рађа плод који доноси мир и праведност онима који су одгојени на тај начин.

¹² Зато усправите клонуле руке и учврстите клечава колена.

¹³ Поравнајте стазе за своје стопе, да се слабе ноге не ишчаше, већ да се исцеле.

Служите Богу са страхом и трепетом

¹⁴ Настојте да будете у миру са свима, и радите на своме посвећењу, без којег нико неће видети Господа.

¹⁵ Гледајте да нико не буде лишен Божије милости, да не изникне какав корен горчине који ће изазвати невоље и заразити многе.

¹⁶ Водите рачуна да се међу вама не нађе неки блудник или безбожник, као Исав, који је за једно јело продао своје првородство.

¹⁷ Ви знате да је након тога хтео да добије очев благослов, али је био одбијен, јер му није пружена прилика да исправи оно што је учинио, иако ју је са сузама тражио.

¹⁸ Ви, наиме, нисте приступили опипљивој гори зажареној од огња, свој у тами, помрчини и олуји,

¹⁹ приликом чега се зачуо звук трубе и глас који је проговорио. Народ који је тај глас чуо, молио је да им се више не говори,

²⁰ јер нису могли да поднесу заповест: „Ако и звер дотакне гору, биће засута камењем.“

²¹ Тај приказ је био тако страшан да је и сам Мојсије рекао: „Уплашен сам и дрхтим.“

²² Приступили сте, наиме, гори Сион и граду живог Бога, небеском Јерусалиму, те хиљадама анђела и свечаном збору.

²³ Ви сте приступили Цркви првенаца чија су имена записана на небу, Богу који је судија свих људи, и духовима савршених праведника.

²⁴ Ви сте приступили посреднику Новог савеза, Исусу, и шкропљеној крви која говори речитије од Авељеве крви.

²⁵ Пазите да не ускратите послушност онеме који говори! Јер ако нису избегли казну они који су се оглушили о онога који их је опомињао на земљи, како

ћемо избећи казну ми, ако се одвратимо од онога који нас опомиње с неба?

²⁶ Његов глас је тада потресао земљу, а сада обећава: „Још једном ћу уздрмати не само земљу, него и небо.“

²⁷ А то „још једном“ указује на уклањање онога што је уздрмано, то јест, онога што је створено, да остане оно што се не може уздрмати.

²⁸ И пошто примамо Царство које се не може уздрмати, захваљујмо Богу, те му са захвалношћу служимо да му угодимо, с поштовањем и страхом.

²⁹ Јер, „Бог твој, огањ је који спаљује.“

13

Подстицање на предани хришћански живот

¹ Братољубље и даље упражњавајте.

² Гостољубивост не занемарујте, јер су неки, и не знајући, угостили анђеле.

³ Сећајте се оних који су у тамници, као да сте и ви сами утамничени. Сећајте се злостављаних, јер и сами пролазите кроз исто.

⁴ Брак нека сви поштују, а супружници нека буду верни једно другоме, јер ће Бог судити блудницима и прељубницима.

⁵ Клоните се љубави према новцу, будите задовољни оним што имате, јер Бог је рекао:

„Никада нећу одступити од тебе
нити ћу те оставити.“

⁶ Зато можемо смело да кажемо:

„Господ је мој помоћник, нећу се бојати;
шта ми може учинити човек?“

⁷ Сећајте се својих вођа који су вам проповедали реч Божију. Размотрите како су живели и умрли, те подражавајте њихову веру.

⁸ Исус Христос је исти јуче, данас и до века.

⁹ Пазите да вас не заведу разна туђа учења. Јачајте срце милошћу Божијом, јер је то добро, а не прописима о храни од којих нису имали користи они који су их се придржавали.

¹⁰ Ми имамо жртвеник са којег немају права да једу они који врше службу у Шатору.

¹¹ Наиме, тела животиња, чију крв Првосвештеник уноси у Светињу као жртву за грех, спаљују се изван табора.

¹² Стога је и Исус, да би посветио народ својом крвљу, поднео патњу изван *градских* капија.

¹³ Изађимо, стога, к њему изван табора и понесимо његову срамоту.

¹⁴ Јер ми немамо стални град на земљи, него тражимо онај који је у будућности.

¹⁵ *Христовим* посредством, дакле, приносимо стално хвалу Богу као своју жртву, то јест, плод усана које исповедају његово име.

¹⁶ Не занемарујте заједништво и добротинства, јер такве жртве угађају Богу.

¹⁷ Слушајте своје вође и покоравајте им се, јер они бдију над вашим душама као они који ће полагати рачун за њих. Зато гледајте да то чине с радошћу, а не с уздисањем, јер вам то не би било на корист.

¹⁸ Молите се за нас. Ми смо, наиме, уверени да имамо чисту савест, будући да настојимо да се у свему добро владамо.

¹⁹ Утолико вас више молим да чините ово, да бих вам се што брже вратио.

²⁰ А Бог мира, који је извео из мртвих великог Пастира оваца, Господа нашег Исуса, запечативши вечни савез његовом крвљу,

²¹ нека вас оспособи за свако добро дело тако да чините његову вољу, те да он чини међу вама што је њему угодно, посредством Исуса Христа, коме вечна слава од сад и довека. Амин.

Завршна реч и поздрав

²² Молим вас, браћо, да прихватите ову реч охрабрења, коју сам укратко написао.

²³ Знајте да је наш брат Тимотеј ослобођен. Ако ускоро дође, посетићу вас заједно с њим.

²⁴ Поздравите све ваше вође и све свете. А вас поздрављају верујући из Италије.

²⁵ Милост нека је са свима вама. Амин.

Biblica® Нови српски превод, слободна права
The Holy Bible in the Serbian language, Biblica® Open
New Serbian Translation Cyrillic 2017

copyright © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Language: Српски/ Srpski (Serbian)

Contributor: Biblica, Inc.

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Creative Commons License

Ово Свети писмо или „Дело“ је доступна под међународном лиценцом Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). Да бисте видели ову лиценцу, посетите <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> или пошаљите писмо на адресу: Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc. Сваки пут када користите жиг Biblica® морате да имате писану дозволу од Biblica, Inc. Имате дозволу да копирате и дистрибуирате ово дело, све док га не мењате и задржавате наслов какав јесте, који укључује заштићени знак “Biblica®”. Измене или превођење овог дела ће створити изведено дело, које ће захтевати да уклоните заштићени знак Biblica®. Када објавите ово изведено дело, морате да наведете које сте промене направили тамо где људи могу да их виде, на пример на интернет страници. Такође, морате да покажете одакле је оригинално дело: „Оригинално дело Biblica, Inc. је бесплатно доступно на www.biblica.com и open.bible.”

Без обзира да ли користите ово дело без промена или направите изведено дело, изјава о ауторским правима мора да буде наведена на насловној страни или страни о ауторским правима дела/произведеног дела на следећи начин:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

Такође, морате да понудите свој изведени рад користећи исту лиценцу (CC BY-SA) и правила.

Уколико желите да обавестите Biblica, Inc. у вези са вашим преводом овог дела, молимо вас да нас контактирате на <https://open.bible/#feedback>.

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License (CC BY-SA). To view a copy of this license, visit <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0> or send a letter to Creative Commons, PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

Biblica® is a trademark registered by Biblica, Inc., and use of the Biblica® trademark requires the written permission of Biblica, Inc. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the Biblica® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the Biblica® trademark. On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: “The original work by Biblica, Inc. is available for free at www.biblica.com and open.bible.”

Notice of copyright must appear on the title or copyright page of the work as follows:

Biblica® Нови српски превод, слободна права™

Ауторска права © 2005, 2017 Biblica, Inc.

Biblica® Open New Serbian Translation™

Copyright © 2005, 2017 by Biblica, Inc.

“Biblica” је заштићени знак регистрован од стране Biblica, Inc у Заводу за патенте и жигове Сједињених Америчких Држава. Користи се са дозволом.

“Biblica” is a trademark registered in the United States Patent and Trade-mark Office by Biblica, Inc. Used with permission.

You must also make your derivative work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify Biblica, Inc. regarding your translation of this work, please contact us at <https://open.bible/#feedback>.

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution Share-Alike license 4.0.

xxx

You have permission to share and redistribute this Bible translation in any format and to make reasonable revisions and adaptations of this translation, provided that:

- You include the above copyright and source information.

- If you make any changes to the text, you must indicate that you did so in a way that makes it clear that the original licensor is not necessarily endorsing your changes.

- If you redistribute this text, you must distribute your contributions under the same license as the original.

Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

Note that in addition to the rules above, revising and adapting God's Word involves a great responsibility to be true to God's Word. See Revelation 22:18-19.

2025-05-21

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 20 May 2025 from source files dated 21 May 2025

c1df326b-f9ae-5728-a9ee-0b561c122248